

Sygn. akt VII U 3097/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Jarząbek
Protokolant:	Paweł Gołaszewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lipca 2014 r. w Warszawie

sprawy K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową
na skutek odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 12 września 2013 roku znak: (...)

i z dnia 13 września 2013 roku (...)

- oddała odwołanie.

Sygn. akt VII U 3097/13

UZASADNIENIE

K. M. w dniu 18 października 2013r. (data prezentaty) za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie odwołanie od decyzji w/w organu rentowego nr (...) oraz (...), odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, iż stwierdzono u niego chorobę zawodową oraz 15% stałego uszczerbku na zdrowiu. Ponadto wskazał, iż wymaga rehabilitacji, a obecnie wystąpił u niego nawrót choroby w postaci płynu w lewej jamie opłucnej (k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 listopada 2013r. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia

12 września 2013 r. znak: (...) oraz od decyzji z dnia 13 września 2013 r. znak: (...) na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, że w związku ze złożeniem wniosku o ustalenie prawa do świadczenia rentowego, ubezpieczony skierowany został na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 21 sierpnia 2013r. uznała K. M. za osobę zdolną do pracy. W związku z powyższym,

decyzjami z dnia 12 września 2013r. oraz dnia 13 września 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do wnioskowanych świadczeń (k. 3-4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 24 czerwca 1998r. Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w dzielnicy W. P. na podstawie orzeczenia lekarskiego z dnia 7 maja 1998r. wydanego przez Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy w W. stwierdził u K. M. **chorobę zawodową - wyprysk kontaktowy** wymienioną w pozycji „10” wykazu chorób zawodowych, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1983r. (t. II, k.4 a.r.). Ponadto orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 28 sierpnia 1998r. ustalono u ubezpieczonego 15 % uszczerbku na zdrowiu, spowodowanego stwierdzoną chorobą zawodową (dokumentacja lekarska brak numeracji kart).

Orzeczeniem z dnia 10 maja 2011r. wydanym przez Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności K. M. zaliczony został do stopnia niepełnosprawności lekkiego od 28 marca 2011r. na stałe (k.9 dokumentacji lekarskiej).

K. M. urodzony dnia (...) w dniu 13 lutego 2013r. złożył do organu rentowego wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (t. I, k.1-4 a.r.). Do wniosku ubezpieczony załączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych (k. 3a.r.) wraz z dokumentami potwierdzającymi te okresy (k. 4 i nast. a.r.). Następnie w dniu 9 maja 2013r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (t. II, k. 1-2 a.r.).

Organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające, w toku którego ubezpieczony został skierowany na badania do Lekarza Orzecznika ZUS. Lekarz Orzecznik ZUS w oparciu o posiadaną dokumentację lekarską po zbadaniu odwołującego wydał w dniu 9 lipca 2013r. orzeczenie, w którym uznał, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (t. I, k.29 a.r.) oraz orzeczenie z dnia 9 lipca 2013r. stwierdzające, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową stwierdzoną w dniu 24 czerwca 1998r. Nr (...) (t. II, k. 6 a.r.). Od powyższych orzeczeń K. M. wniósł sprzeciw.

W związku z wniesieniem sprzeciwu, odwołujący się skierowany został na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 21 sierpnia 2013r. uznała, że badany nie jest niezdolny do pracy (t. I, k. 33 a.r.) oraz drugim orzeczeniem z dnia 21 sierpnia 2013r. uznała, że badany nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową (t. II, k. 10 a.r.)

W oparciu o stanowisko komisji lekarskiej ZUS, organ rentowy wydał **w dniu 12 września 2013r. decyzję (znak: (...))**, którą odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy rozstrzygnięcie decyzji oparł na przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227) (t. I, k. 38 a.r.). Kolejną decyzją **z dnia 13 września 2013r. znak: (...)** Zakład Ubezpieczeń Społecznych powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a także na ustawę z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2009r. nr 167, poz. 1322) odmówił K. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową (t. II, k. 11a.r.).

W związku z niekorzystnymi decyzjami organu rentowego K. M. złożył odwołanie do Sądu Okręgowego, inicjując tym samym niniejsze postępowanie.

Sąd Okręgowy w toku postępowania dowodowego ustalił, że ubezpieczony posiada wykształcenie zawodowe z zawodem wyuczonym stolarz; pracował jako operator wózka widłowego, ochroniarz. W 1998r. stwierdzono u niego chorobę zawodową – wyprysk kontaktowy, uznano również 15 % uszczerbku na zdrowiu. Badaniem ortopedycznym

stwierdzono u odwołującego się prawidłowe napięcie mięśniowe, zachowane ruchy czynne i bierne w kończynach górnych i dolnych. Zachowana jest u niego funkcja chwytna obu rąk. Ruchomość kręgosłupa zachowana w dobrych zakresach ruchów, bez objawów korzeniowych oraz ubytkowych. **Aktualny stopień zaawansowania schorzeń nie daje podstawy do uznania ubezpieczonego za niezdolnego do pracy w związku ze schorzeniami ortopedycznymi** (opinia z dnia 18 stycznia 2014 r. biegłego ortopedy J. S. k. 31 a.s.).

U K. M. stwierdzono astmę oskrzelową, bez istotnego upośledzenia wentylacji płuc, alergiczny nieżyt nosa, zawodowy wyprysk kontaktowy z nadwrażliwością na dwuchromian oraz przebyte zapalenie płuca lewego, powikłane ropniakiem opłucnej w 2009 r. oraz przebyte zapalenie płuca prawego (2010). **Brak podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy zarobkowej z przyczyn pneumonologicznych i alergologicznych, z wyłączeniem narażenia na kontakt z substancjami i przedmiotami zawierającymi związki chromu i kobaltu. Ubezpieczony wymaga tylko systematycznego przyjmowania leków i okresowej kontroli pneumonologiczno-alergologicznej** (opinia z dnia 10 maja 2014 r. biegłego pneumonologia R. C. k. 55-56 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu przytoczone dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z treści tych dokumentów okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Jednocześnie w toku sprawy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów w celu jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonego odnoszącego się do ogólnej niezdolności do pracy ubezpieczonego oraz niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową. Zdaniem Sądu, opinie biegłych z dziedziny ortopedii oraz pulmonologii są prawidłowe i logiczne. Opinie biegłych wydane zostały w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującego się, a biegli są specjalistami w swoich dziedzinach, posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe.

Tym samym w ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania orzeczenia.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie zważył co następuje:

Odwołanie K. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 września 2013r. znak: (...) oraz od decyzji z dnia 13 września 2013r. znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie, odnoszącej się do wniosku ubezpieczonego o stwierdzenie u niego niezdolności do pracy związanej z chorobą zawodową zastosowanie znajduje art. 6 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz. U. z 2009r. nr 167, poz. 1322 ze zm.), **zgodnie z którym z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.** Wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 wskazanej ustawy, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. 1440 j. t.), (dalej: ustawa), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z zapisem zawartym w art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z brzmienia powyższego przepisu wyraźnie wynika, że do stwierdzenia niezdolności do pracy nie jest wystarczające samo występowanie naruszenia sprawności organizmu (choroby), lecz jednocześnie naruszenie to musi powodować całkowitą lub częściową utratę zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, nie rokując odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Sąd Okręgowy podkreśla, że jedną z podstawowych przesłanek nabycia prawa do renty w związku z chorobą zawodową jest częściowa lub całkowita niezdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, przy czym niezdolność ta musi być skutkiem pracy zawodowej.

Zgodnie z art. 13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zdaniem Sądu Okręgowego okoliczność, iż u wnioskodawcy stwierdzono chorobę zawodową jest okolicznością niesporną. Kwestią poddaną rozstrzygnięciu Sądu było to, czy ubezpieczony jest osobą niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową i w jakim stopniu – tzn. czy utracił zdolność **do wykonywania jakiegokolwiek pracy, czy też w znacznym stopniu utracił zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.**

W celu ustalenia, czy ubezpieczony jest całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu konieczne były wiadomości specjalne, zatem Sąd na mocy art. 279 k.p.c. przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych ortopedy oraz pneumonologa.

Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy związaną z chorobą zawodową, konieczne stało się zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu pulmonologii. U odwołującego się stwierdzono astmę oskrzelową, bez istotnego upośledzenia wentylacji płuc, alergiczny nieżyt nosa, zawodowy wyprysk kontaktowy z nadwrażliwością na dwuchromian oraz przebyte zapalenie płuc. Pomimo stwierdzenia u ubezpieczonego w 1998 r. 15% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową, nie zachodzą obecnie podstawy do stwierdzenia niezdolności do pracy z powodu choroby zawodowej. Ubezpieczony wymaga jedynie leczenia farmakologicznego oraz okresowej kontroli pneumonologiczno-alergologicznej. **Brak jest jednakże podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy zarobkowej z przyczyn pneumonologicznych i alergologicznych.**

Powołany w sprawie biegły ortopeda również stwierdził, że **aktualny stopień zaawansowania schorzeń nie daje podstawy do uznania ubezpieczonego za niezdolnego do pracy.**

Sąd Okręgowy podzielił opinie biegłych sądowych, w zakresie dotyczącym aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego, który nie czyni go niezdolnym do pracy z powodu ogólnego stanu zdrowia, ani niezdolnym do pracy w związku chorobą zawodową. Według przedstawionych wyników opinii biegłych sądowych dokonanych w tej sprawie w postępowaniu przed Sądem Okręgowym na podstawie badań ubezpieczonego oraz analizy dokumentacji medycznej, jak i w świetle aktualnej wiedzy medycznej, nie ujawniono żadnych podstaw uzasadniających całkowite wykluczenie ubezpieczonego z pracy zarobkowej w związku z rozpoznaną u niego chorobą zawodową ani niezdolnością do pracy z innych przyczyn. Subiektywne odczucia ubezpieczonego nie mogą zaś podważyć dokonanej przez biegłych sądowych oceny medycznej.

Należy jeszcze wspomnieć, iż zupełnie odrębnymi instytucjami prawnymi są jednorazowe odszkodowanie wypłacane z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową oraz renta z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Przyznanie jednego z tych świadczeń nie oznacza automatycznie spełniania przesłanek do drugiego. Nie jest więc tak, jak podnosił ubezpieczony, iż skoro ma stwierdzoną chorobę zawodową to należy mu się renta z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Jak wykazało bowiem niniejsze postępowanie sądowe nie spełnia on podstawowej przesłanki do przyznania przedmiotowego świadczenia w postaci niezdolności do pracy.

W konsekwencji powyższego Sąd uznał, że zaskarżone decyzje ZUS są prawidłowe, a odwołania należało oddalić jako bezzasadne na podstawie powołanych przepisów oraz z art.477¹⁴ § 1 k.p.c.

Z/ (...)

(...)